Girona creu en les entitats socials?

Aquesta setmana s'ha complert el que era un run-run a la ciutat de Girona. L'ampliació de places del servei d'estacionament amb limitació horària. O el que és el mateix, una nova zona blava i verda davant de la Devesa.

Interessant perquè el temps esborra les paraules i avui ja no recordem el que es va votar al ple del 14 de desembre de 2015. Amb vots de CiU i la CUP [http://www.diaridegirona.cat/tags/cup.html], es va aprovar la municipalització de les zones blaves i verdes de Girona per motius d'urgència. Una urgència que venia donada per un anterior mal concurs, que va guanyar amb polèmica una empresa de Madrid. Ara no entraré a valorar l'anterior concurs, però sí que m'agradaria recordar els acords obtinguts en aquell ple:

Assumir per raons d'urgència, la gestió del servei d'estacionament amb limitació horària i subrogar el personal que prestava el servei. Assumir el compromís corporatiu que per a la gestió del servei públic de noves zones d'estacionament regulat que s'implantin en un futur siguin gestionades per empreses del tercer sector.

Els principals ingressos derivats pel canvi de gestió directa es destinarien al Pla de Mobilitat, el Pla d'Accessibilitat i si s'escau, a subvencions a projectes del tercer sector.

I per raó de l'especial singularitat d'aquest servei, la substitució del personal hauria d'ésser així mateix amb persones que acreditin estar en disposició del certificat de discapacitat.

Ara que ja han passat dos anys més, podem dir que l'Ajuntament no ha complert amb els punts. Seria molt llarg d'explicar punt per punt, però el resum és que encara no sabem quins guanys econòmics reals ha tingut la municipalització de la zona blava i si ha sigut tan beneficiós per la ciutat com ens van dir. Sí que sabem, amb aquesta ampliació, que NO han donat l'opció a cap empresa del Tercer Sector a gestionar-la. Que les subvencions a projectes del tercer sector no s'han incrementat i que al final es va haver de crear a corre-cuita una borsa laboral per a persones amb discapacitat per poder optar a una feina en les zones blaves i verdes.

En canvi, sí que hem vist com han anat sortint concursos per gestionar les aplicacions de gestió de denúncies dels vigilants, la recaptació de les màquines i no m'estranyaria que aviat en sortís un per al manteniment dels parquímetres. Tot això abans ho feia la concessionària, per tant caldrà restar-ho dels guanys que suposadament en treu la ciutat. I com sospitàvem, cap d'aquests concursos amb clàusula social.

Resumint: les entitats del tercer sector a la ciutat de Girona cada cop atenem a més gent però cada cop podem treballar menys a la nostra ciutat. Es creen protocols de clàusules socials en la contractació pública, però poc efectives. I la gran pregunta segueix sent la mateixa: Girona creu en el Tercer Sector i en les entitats que treballen per als col·lectius més desfavorits? Aquí la resposta l'hem de donar la ciutadania i no pas uns polítics o tècnics que no acaben de definir-se en quin model de ciutat creuen. Jo, lògicament, sempre defensaré una ciutat pensada per a tothom i on totes les persones tinguin oportunitats. I als polítics cal exigir-los que ens diguin en quin model de ciutat creuen. Les entitats del tercer sector comencem a estar fartes de que tot siguin bones paraules però poques accions. Girona es mereix una manera de fer més social i responsable. I sobretot que els acords dels plens es compleixin i no quedin en només paraules de cara a la galeria.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/17/girona-creu-entitats-socials/896388.html?utm_source=rss